

Anna-Karin Rasmusson på Cecilia Hillström Gallery

KONSTEN.NET konsten.net/anna-karin-rasmusson-pa-cecilia-hillstrom-gallery

Johanna Theander

28 mars 2020

Anna-Karin Rasmusson, installationsbild från Omsorgen på Cecilia Hillström Gallery

Oftast när jag ser konst så fotograferar jag för att komma ihåg verken. När texten är klar, eller utställningen nedplockad raderar jag alltid bilderna. Förutom fem som blivit kvar på mobilen är efter år. Det är bilder och filmer från Anna-Karin Rasmussons examensutställning 2016. Då ställde Mejans masterelever ut på Sergelgatan i Top Shops gamla lokaler. Rasmusson använde sig av de smala gångarna och klaustrofobiska omklädningsrummen i butikens inre. Miljön kompletterade perfekt hennes bildspråk, alltid centrerat kring en abjekt figur iklädd en påsig, hudfärgad kroppsstrumpa. Rasmusson förenar en rå bildvärld som ser ut att vara vänd ut och in, där köttbeige, blodrött och alla nyanser däremellan dominerar med en ömhet som ofta förvånar.

Anna-Karin Rasmusson, installationsbild från Omsorgen på Cecilia Hillström Gallery

Samma bildspråk ser vi nu fyra år senare i utställningen "Omsorgen" på Cecilia Hillström Gallery. Anna-Karin Rasmusson har lojalt hållit fast vid samma figur (spelad av konstnären själv) och samma uttryck. Installationen på galleriet består av två filmer och ett rum byggt av söndertrasade väggar, lika klaustrofobiskt som omklädningsrummen 2016.

"Omsorgen" projiceras direkt på golvet i rummet vars väggar speglar den bädd på vilken Rasmussons figur ligger med sjuk av papper ovarsamt hopejpade med silvertejp. I filmen syns en eller flera figurer, filmade i lager på lager. Här dyker också ett foster upp, en liten varelse som ibland förvandlas till en svart, hotande massa. Barnskratt och bebisgurgel blandas med ett ojämnt, konstant tickande som ökar känslan av klaustrofobi.

Tematiken är som så ofta hos Rasmusson ytterst allmänmänsklig, men som om verket vore sett utifrån. Det är som om Rasmussons figur försöker ta sig an mänskliga känslor, upplevelser och varanden, men med en osäkerhet kring hur det faktiskt ska gå till i praktiken. Figuren blir en arketyp för våra egna tillkortakommanden men visar samtidigt på vår vilja att ändå försöka.

Anna-Karin Rasmusson, Omsorgen, 2020

“Omsorgen” behandlar tydligt moderskapets inneboende trauman, liksom födseln som den yttersta separationen. Men här finns också tafatta och valhänta försök till närhet, kanske det ett trauma i sig själv. Verkets ihopklippta natur och det faktum att det är filmat och projicerat i flera lager skapar ett vacklande tidsperspektiv. Här är inte tiden linjär utan flyktig och upphackad. Oberäknelig och opålitlig. Mer klaustrofobi infinner sig hos betraktaren. Men också mer igenkänning. Anna-Karin Rasmusson vet hur man trycker på våra knappar, en skicklig människokännare eller kanske raka motsatsen, lika desperat sökande som den varelse hon porträtterar?

Johanna Theander

Foto: Jean-Baptiste Béranger/Cecilia Hillström Gallery, Hudiksvallsgatan 8. Utställningen pågår 20 februari – 8 april 2020 (För närvarande endast öppet efter överenskommelse.)